

**Ξέρετε πότε έχει δύναμη ή προσευχή; Νά κάνετε**  
**πόλεμο με το ....**  
**του Αγίου Παΐσιου Αγιορείτου.**



Όλη η βάση είναι να προσέξω ο άνθρωπος να μην τον εγκαταλείψει η Χάρις του Θεού, για να έχω τον θείο φωτισμό. Γιατί, αν δεν υπάρχει θείος φωτισμός, όλα χαμένα είναι.

Τί τράβηξε ο Χριστός με τους Μαθητές, πριν τους επισκιάσει η Χάρις, γιατί ήταν γήινοι! Πριν από την Πεντηκοστή είχε δοθή εξουσία από τον Θεό στους Μαθητές να βοηθούν τον κόσμο. Δεν είχαν όμως ακόμη τον θείο φωτισμό που πήραν την Πεντηκοστή.

Όλο το κακό που γίνεται στον κόσμο, είναι γιατί λείπει ο θείος φωτισμός. Και όταν λείπει ο θείος φωτισμός, βρίσκεται στο σκοτάδι ο άνθρωπος. Τότε ο ένας λέει «από 'δώ θα πάμε», ο άλλος λέει «όχι, εγώ ξέρω καλά· από 'δώ θα πάμε», ο άλλος «από 'δώ», ο άλλος «από 'κεί». Ο καθένας νομίζει ότι είναι καλό να πάνε από εκεί που λέει αυτός. Όλοι δηλαδή ενδιαφέρονται για το καλό, αλλά βρίσκονται σε μια θαμπομάρα και δεν μπορούν να συνεννοηθούν.

Αν δεν υπήρχε θαμπομάρα, δεν θα μάλωναν· θα έβλεπαν τον καλύτερο δρόμο και θα τραβούσαν προς τα εκεί. Θέλω να πω ότι όλοι μπορεί να κινούνται με καλή διάθεση, αλλά, επειδή υπάρχει θαμπομάρα, δημιουργούνται πολλά και στην κοινωνία και στην Εκκλησία. Τουλάχιστον στην Εκκλησία οι περισσότεροι δεν έχουν κακή διάθεση, αλλά λείπει ο θείος φωτισμός. Για το καλό αγωνίζονται, αλλά τελικά που καταλήγουν; Γι'

αυτό να ζητάμε από τον Θεό να μας δίνη έστω και λίγο θείο φωτισμό, γιατί αλλιώς σαν τον τυφλό θα σκοντάφτουμε.

Στην Θεία Λειτουργία, όταν λέη ο ιερέας «Τα σά εκ των σών...», προσεύχομαι στον Θεό να φωτίση τον κόσμο, για να βλέπη. Λίγο να φωτίση ο Θεός, να φύγη το σκοτάδι, για να μη σακατεύωνται πνευματικά οι άνθρωποι. Και στον δεύτερο Ψαλμό, που ο Άγιος Αρσένιος ο Καππαδόκης τον διάβαζε «για να φωτίση ο Θεός αυτούς που πηγαίνουν σε συνέδρια», λέω: «Να φωτίση ο Θεός όλους τους άρχοντες, μετά να φωτίση την Ιεραρχία και όλους τους Πατέρες της Εκκλησίας, να δέχωνται το Άγιο Πνεύμα, για να βοηθούν τον κόσμο». Και λίγο έναν να φωτίση και τους άλλους να τους κάνη δεκτικούς, ξέρετε τί καλό μπορεί να γίνη; Μια κουβέντα να πη ένας άρχοντας, όλα αλλάζουν.

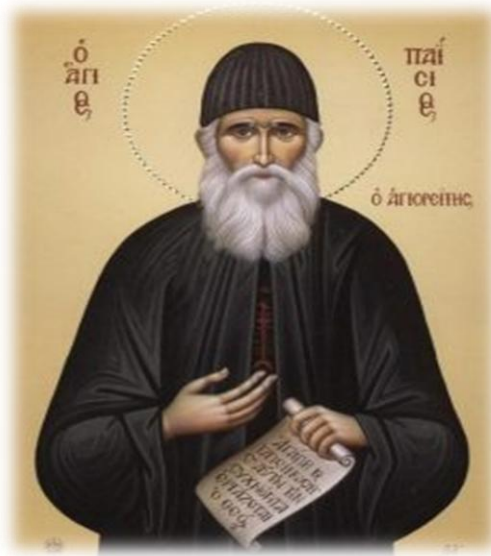
Έχουν ανάγκη από θείο φωτισμό οι άνθρωποι. Ο Καλός Θεός δίνει τον θείο φωτισμό Του σ' αυτούς που έχουν αγαθή προαίρεση.... Όλη η βάση είναι ο θείος φωτισμός. Και αν έρθη ο θείος φωτισμός, τότε ο άνθρωπος αναπαύει και το περιβάλλον του και ο ίδιος εξελίσσεται πνευματικά. Γι' αυτό λέω ότι καλά είναι τα φώτα και τα πολύφωτα, οι εφευρέσεις του εγκεφάλου, αλλά ανώτερο είναι το θείο φως της Χάριτος του Θεού, το οποίο φωτίζει τον άνθρωπο. Ο άνθρωπος που έχει θείο φωτισμό βλέπει πολύ καθαρά τα πράγματα, πληροφορείται χωρίς αμφιβολία, και ούτε εκείνος κουράζεται, αλλά και τους άλλους βοηθάει πολύ θετικά.

Η γνώση δίχως φωτισμό είναι καταστροφή. Όταν κανείς κάνη πνευματική δουλειά στον εαυτό του, όταν αγωνίζεται, τότε φωτίζεται από τον Θεό. Έχει θείο φωτισμό, θείες εμπειρίες, και όχι δικές του σκέψεις, γι' αυτό και βλέπει μακριά. Ένας που έχει μυωπία, από κοντά βλέπει τα πράγματα καλά, αλλά μακριά δεν βλέπει. Και ένας που δεν έχει μυωπία, ε, το πολύ-πολύ θα δη λίγο μακρύτερα, αλλά και αυτό δεν λέει τίποτε. Τα σωματικά μάτια είναι δύο, τα πνευματικά είναι πολλά...

«Γνώσεσθε την αλήθειαν και η αλήθεια ελευθερώσει υμάς» ...Η ταπείνωση βοηθάει σε όλα, αυτή δίνει την δύναμη. Το σοφώτερο πράγμα που θα σκεφτώ, η πιο σοφή λύση που θα βρω, είναι η πιο μεγάλη ανοησία, όταν έχη τον εγωισμό μέσα της, ενώ η ταπείνωση είναι πραγματική σοφία.

Πρέπει να βοηθήσουμε με την προσευχή τον κόσμο όλο, να μην κάνη ο διάβολος ό,τι θέλει. Έχει αποκτήσει δικαιώματα ο διάβολος. Όχι ότι τον αφήνει ο Θεός, αλλά δεν θέλει να παραβιάση το αυτεξούσιο. Γι' αυτό εμείς να βοηθήσουμε με την προσευχή. Όταν πονάη κανείς για την σημερινή κατάσταση που επικρατεί στον κόσμο και προσεύχεται, τότε

βοηθιούνται οι άνθρωποι, χωρίς να παραβιάζεται το αυτεξούσιο... , να γίνετε ραντάρ, γιατί και τα πράγματα ζορίζουν. Θα διοργανώσουμε ένα συνεργείο προσευχής.



Να κάνετε πόλεμο με το κομποσχοίνι. Με πόνο να γίνεται η προσευχή. Ξέρετε τί δύναμη έχει τότε η προσευχή;

Πολύ πληγώνομαι, όταν βλέπω μοναχούς να ενεργούν ανθρωπίνως και όχι με την προσευχή δια μέσου του Θεού στα δυσκολοκατόρθωτα ανθρωπίνως. Ο Θεός μπορεί όλα να τα τακτοποιήσει.

Πολλοί Άγιοι θα παρακαλούσαν να ζούσαν στην εποχή μας, για να αγωνισθούν! Τώρα δεν πάμε να υπερασπισθούμε την Πατρίδα ή να αγωνισθούμε για να μη μας κάψουν οι βάρβαροι τα σπίτια μας, ούτε πάμε για ένα Έθνος ή για μια ιδεολογία. Τώρα πάμε ή για τον Χριστό ή για τον διάβολο. Είναι καθαρό μέτωπο. Πάντως, θα δούμε φοβερά πράγματα! Θα δοθούν πνευματικές μάχες. Οι Άγιοι θα αγιασθούν περισσότερο και οι ρυπαροί θα γίνουν ρυπαρότεροι (Αποκ. ΚΒ΄ 11). Νοιώθω μέσα μου μια παρηγοριά. Μια μπόρα είναι και ο αγώνας έχει αξία, γιατί τώρα δεν έχουμε εχθρό τον Αλή-Πασά ή τον Χίτλερ ή τον Μουσολίνι, αλλά τον διάβολο. Γι' αυτό θα έχουμε και Ουράνιο μισθό.

– Γέροντα, νιώθω αγωνία, φόβο, γιά ό,τι μας περιμένει.

– Αυτός ο φόβος μας βοηθάει να γαντζωθούμε στον Χριστό. Όχι ότι πρέπει να χαίρεται κανείς γι' αυτήν την κατάσταση πού περιμένουμε, αλλά να χαίρεται, γιατί θα αγωνισθώ για τον Χριστό. Δηλαδή δεν θα περάσουμε μιά κατοχή ενός Χίτλερ ή ενός Μουσολίνι, αλλά θα δώσουμε εξετάσεις για τον Χριστό.

Δεν είναι ότι θα έχουμε εμείς πολυβόλα, ατομικές βόμβες ανώτερες, και θα νικήσουμε. Τώρα ο αγώνας θα είναι πνευματικός. Θα

παλέψουμε με τον ίδιο τον διάβολο. Ο διάβολος όμως δεν έχει καμιά εξουσία, αν δεν του δώσουμε εμείς εξουσία.

Τί να φοβηθούμε; Αν ήταν Χίτλερ ή Μουσολίνι, ήταν άλλο. Να μην υπάρξει φόβος. Να χαιρώμαστε πού η μάχη είναι πνευματική.

Εάν ζητε μοναχικά, πατερικά, και προσέχετε, θα δικαιούσθε την θεία επέμβαση σε κάθε επίθεση του εχθρού. Αν υπάρχουν άνθρωποι προσευχής, ταπεινοί, πού έχουν πόνο και αγάπη, είναι κεφάλαια πνευματικά, είναι «βάσεις» πνευματικές. Δυό-τρεις ψυχές να υπάρχουν σε ένα μοναστήρι πού να σκέφτονται τον πόνο των άλλων και να προσεύχονται, είναι πνευματικό οχυρό. Καθηλώνουν τα πάντα.

Υπάρχουν ακόμη οι άνθρωποι του Θεού, οι άνθρωποι της προσευχής, και ο Καλός Θεός μας ανέχεται, και πάλι θα οικονομήσει τα πράγματα. Αυτοί οι άνθρωποι της προσευχής μας δίνουν ελπίδα. Μη φοβάσθε. Περάσαμε σαν έθνος τόσες μπόρες και δεν χαθήκαμε, και θα φοβηθούμε την θύελλα που πάει να ξεσπάσει; Ούτε και τώρα θα χαθούμε. Ο Θεός μας αγαπά. Ο άνθρωπος έχει μέσα του κρυμμένη δύναμη για ώρα ανάγκης. Θα είναι λίγα τα δύσκολα χρόνια. Μια μπόρα θα είναι.

Να είστε με τον Χριστό, να ζητε σύμφωνα με τις Εντολές Του και να προσεύχεσθε, για να έχετε θείες δυνάμεις και να μπορέσετε να αντιμετωπίσετε τις δυσκολίες. Να αφήσετε τα πάθη, για να έρθη η Θεία Χάρις.

Περνάμε τα χειρότερα χρόνια. Και πολλοί ευλαβείς Χριστιανοί θα ήθελαν να ζούσαν στην εποχή μας για να αγωνιστούν κι αυτοί. Εμείς δυστυχώς μένουμε έτσι..

**Ο Θεός ας αξιοποιήσει το κακό σε καλό  
σαν Καλός Θεός. Αμήν.**

**Του Αγίου Παϊσίου Αγιορείτου – Πνευματική αφύπνιση, Λόγοι Β', Ι.  
Ησυχαστήριον " Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος" Σουρωτή  
Θεσσαλονίκης**

Δημοσιεύθηκε στο : <https://agiopneumatika.blogspot.com/blog->

**Πηγή : <http://hristospanagia3.blogspot.com/>**